

පෝලියෝ රෝගය, ලෝකයේ වරින් වර වාර්තා වූ අතර, 1980 දශකය වන විට ඉතාම හදිස්ස පැතිරී පැවතිනි. 1988 වර්ෂයේදී, රටවල් 125 කට වැඩි ගණනකින් ලක්ෂ 3.5 කට වැඩි රෝගීන් සංඛ්‍යාවක් වාර්තා විය.

1988 පැවැත්වූ ලෝක සෞඛ්‍ය සමුළුවේදී, පෝලියෝ රෝගය වසර 2000 වන විට ලෝකයෙන් තුරන් කිරීමට තීරණයක් ගන්නා ලදී. ඒ අනුව ලෝක සෞඛ්‍ය සංවිධානය “Global Polio Eradication Initiative” වැඩ සටහන පටන් ගත් අතර, ශ්‍රී ලංකාව ඇතුළු සාමාජික රටවල් සිය දායකත්වය ලබා දීමට එකඟ වූහ. සියළුම ළමුන්ට පෝලියෝ එන්නත ලබා දීමත්, පෝලියෝ රෝගය පිළිබඳ සමීක්ෂණ පැවැත්වීමත් ප්‍රධාන ක්‍රියා මාර්ග දෙක ලෙස ඉදිරිපත් කෙරිණි.

ශ්‍රී ලංකාවෙන් අවසන් වරට පෝලියෝ රෝගියකු හඳුනා ගත්තේ 1993 දීය. නමුත් ඉන්දියාවේ රෝගය තවමත් පවතින බැවින් අභ්‍යන්තර ආසියානු කලාපය, රෝගය තුරන් කල කළාපයක් ලෙස හඳුනාගෙන නැත. මේ තත්වය යටතේ, පෝලියෝ රෝගය නැවත ලංකාවට ඇතුළු වීමට ඉඩකඩ ඇත. එය වැළැක්වීම සඳහා තවදුරටත් පෝලියෝ එන්නත ලබා දීමත්, රෝගය පිළිබඳ සමීක්ෂණ පැවැත්වීමත් ඉතාම වැදගත් වේ.

වෛද්‍ය පර්යේෂණායතනයේ, පෝලියෝ රසායනාගාරය 1962 දී, කළුබෝවිල මහ රෝහලේ පටන් ගැනිණි. 1991 දී ලෝක සෞඛ්‍ය සංවිධානය එය කළාපීය පෝලියෝ විමර්ශන (Reference laboratory) රසායනාගාරයක් ලෙස හඳුනා ගැනිණි. දැනට එය ශ්‍රී ලංකාවේ ඇති එකම පෝලියෝ රසායනාගාරය වන අතර, මෙම සේවාව මාලදිවයිනටද ලබා දෙයි.

රෝගීන් ගේ අසුචි, පෝලියෝ වෛරසය තිබේදැයි සොයා බැලීමට භාවිතා කෙරේ. පෝලියෝ වෛරසය වැඩීමෙන් පසු, විශේෂිත වූ පර්යේෂණ කිහිපයක් මගින් එය හඳුනාගනු ලැබේ. දැනට අප හඳුනාගත ඇත්තේ පෝලියෝ එන්නතේ ඇති වෛරසය පමණි. පර්යේෂණ වල ප්‍රතිඵල වෛද්‍යවරුන් වෙත යවනු ලැබේ. මෙම ප්‍රතිඵල වසංගත රෝග මර්ධන අංශය වෙතද ලබා දෙනුයේ අවශ්‍ය ක්‍රියාකාරකම් සඳහාය. පර්යේෂණ වල ප්‍රතිඵල, රෝගීන් සහ අනෙකුත් දත්ත ලෝක සෞඛ්‍ය සංවිධානයේ කළාපීය කාර්යාලය වෙත, සතිපතා ලබා දෙයි. මෙම දත්ත, පෝලියෝ රෝග මර්ධන කටයුතු සඳහා භාවිතා කෙරේ.

පෝලියෝ රසායනාගාරයේ, සියළු කටයුතු, තත්ව පාලනයට අනුකූලව සිදුකෙරේ. මෙම රසායනාගාරය අවුරුදු පතා ලෝක සෞඛ්‍ය සංවිධානය මගින් ප්‍රමිතිකරණය කරනු ලැබේ.

වෛද්‍යපර්යේෂණායතනයේ, පෝලියෝ රසායනාගාරය, නිරෝගී දරු පරපුරක් පවත්වාගෙන යාමට සිය දායකත්වය සපයයි.